
Tanka Endre
az MTA doktora, professor emeritus

Hogyan szerezheti vissza hazánk az Európai Unióban önrendelkezését a földtulajdon és a földhasználat nemzeti szabályozására?

A kérdésre két vetületben keresem a választ. Vázlatosan jelzem, hol tart 2016-ban a magyar föld tőkeuralmi elsajátítása, majd elemzem, hogy az uniós tagállam Magyarországnak milyen kitörési esélye van földjogi önrendelkezésének a visszaszerzésére.

I. Földkérdés – sorskérdés

Újkori történelmünket csak 1945 – től számítva is belátható: a *magyarságnak 70 éve nincs önrendelkezése az államterületének földjéről*, mert birtoklását – a külföldiek és a tőke általi elsajátítását, a földtulajdon és a földhasználat megszerzését - idegen érdekek döntenek el és diktálják. E folyamatban a két korszakhatárt a *szovjet gyarmatbirodalom* uralma, majd 1989 – től a világtőke háttérhatalmának a *neoliberális diktátuma* jelentik. Néhány címszó arról, hogy földviszonyainkban milyen intézmények vezettek a fennmaradásunkat fenyegető föld – és országvesztéshez.

== Az *államszocializmus* szétzúzta a földmagántulajdont és a társadalmi tulajdon két formája (állami és szövetkezeti) címén a parasztságot elszakította az alapvető termelőeszközétől. Bár – a háztáji és illetmény földhasználattal – a kisegítő és egyéni gazdaságok a földalapnak csak 7,2%-át művelhették, a kistermelők áldozatos (sőt önpusztító) többletmunkája létrehozta az össztermelési érték 40%-át. *Mezőgazdaságunk 20-30 millió embert képes egészséges ételmiszerrel ellátni. A 80-as évtizedben 16 millió fő részére termelt.*

== 1989 után a szovjet gyarmatbirodalomtól történt „megszabadításunk” az országot a *globális tőke pénzgyarmati uralmának* vetette alá. A tőkédiktátum a magyarságnak még öneszmélésre sem hagyott időt, így fel sem merülhetett a nyugati mintájú polgári modernizáció igénye, ami közérdekű, demokratikus földreformot hozna. A föld sorsát a keleti tömb leigázására kidolgozott *Washingtoni konszenzus (WK)* és *Brüsszel forgatókönyvei* döntötték el, amelyek

– a vidéket fenntartó családi gazdaság helyett – számunkra is tőkés nagybirtok-rendszert terveztek.¹ 1989 óta a mindenkori magyar kormányok – a nemzeti önvédelem feladásával – ezeket a diktátumokat hajtják végre.

== A földprivatizáció haszonélvezője a kárpótlásra nem jogosult hatalmi elit lett: a kárpótlásra jogosultak 85%-a nem jutott földtulajdonhoz, mert azt a spekulatív tőke szerezte meg, jelképes áron. Az állam megtagadta 3,6 millió ha föld visszaadását 2 millió kistulajdonostól, akiknek a földje korábban mint „részarány – tulajdon” a szövetkezetek használatában állt. 25 év után az állam annak, akinek végképp nem tud az elvett tulajdonáért csereföldet adni, egy hektárért 80 ezer Ft-ot fizet, még ha a föld akár több milliót is ér.

== Leigázásunk szerves része lett a magyar mezőgazdaság elsorvasztása, teljesítőképességének lerombolása és a teljes termékpálya (az élelmiszeripar, – kereskedelem, stb.) külföldi tulajdonba adása. Az egykor 16 millió embert élelmező mezőgazdaságunk – főleg az uniós kvótáknak a termelést felszámoló hatása és az önköltséget sem fedező felvásárlási árak miatt – több alágazatban az önellátásunkat sem biztosítja.

== A tőkédiktátum – a piacgazdaságot tagadó – torz birtokszerkezetet hozott létre, amit a nagybirtok egyeduralma és a kis – középüzem hiánya jellemez. A földalap 90%-a nagyüzemeké, miközben gazdaságaik az összes gazdaságnak csak 8%-át adják. A legnagyobbak átlagos birtokmérete 28–40 ezer ha, ami nagyobb az 1945 előtti főnemesi birtokoknál.

== A nemzetellenes földpolitika befejezte a paraszttság, mint történelmi osztály erőszakos megsemmisítését. Ez – az agrártársadalom pusztításán és a mezőgazdasági munkaerő felszámolásán túl – előrevetíti a civilizációs összeomlást: lerombolta az ősi tudást, erkölcsöt, a hagyományokat, kultúrát, a megtartó faluközösséget, átgazdolt a társadalom alapértékein.²

== 2010. óta az Orbán – kormánynak 4 éve volt arra, hogy 2014. V. 1-től, a földmoratórium lejártától nemzeti önvédelmi szabályozókkal ellensúlyozza a tőke

---

1 A WK formálisan John Williamson közgazdász - az Institute for International Economics főmunkatársának – 1989 - ben közlött 10 pontját jelenti, melyek központi eleme a volt szovjet tömbre a privatizáció, liberalizáció és a dereguláció kényszere. Tartalmában ez a neoliberális sokk – terápia lett a térség pénzgymasztításának a módszere.

Kevésbé ismert az EB későn kiszivárgott stratégiai tanulmánya, amely megalapozta a keleti Tizek mezőgazdaságának kizsákmányolását. A peremvidék nagybirtoka olcsó bérmunkával értékes nyers- és alapanyagot állítson elő, míg az agrártermék hozzáadott értékét (a feldolgozással) a tőketulajdonos profitközpont hozza létre, így övé a nyereség. (The Future's Project, the Wider Picture. Enlargement and Cohesion in Europe. Series No. 15 EUR 19035 EN, dec. 1999)

2 A „paraszttalánítás” folyamata 1900 és 2000 közt jórészt végbement: az agrártermelők aránya 61 % - ról 6 % - ra csökkent. A megsemmisítő csapást viszont az hozta, hogy csak 1988 és 1993 közt az 1 millió 80 ezer főfoglalkozású dolgozóból – egyvidejű állás – és vagyonesztésük miatt - 730 ezren kényszerültek a mezőgazdaság elhagyására és váltak munkanélkülivé.

javára kikényszerített földpiacnyitás következményeit. Földprogramja meghirdette a külföldiek jogellenes zsebszerződéseivel birtokolt egy millió ha föld visszaszerezését, a nagybirtokrendszer lebontását, a családi gazdaságok megerősítését és a külföldi földszerezs kizárását. Ezt a célt, döntően két intézmény teljesíthetné: a mezőgazdasági üzemszabályozás és a földet a magyarságnak megtartó földforgalmi törvény. Az előbbi egyszerre zárhatja ki a nagybirtokrendszert és a nyereszkes külföldi földspekulációt.³ A kormány – bár az Alaptörvény kötelezővé teszi az e tárgyú sarkalatos törvény megalkotását – nemcsak a nagybirtokot korlátozó üzemtörvényt vetette el, hanem földjogi rendezése a birtokrend mind a négy eleménél feladta a nemzeti önvédelmet.⁴ Ténylegesen 2010 óta a jogalkotás két alapcél követ. Egyik a tőkés társaságok nagybirtok – rendszerének a megőrzése, az eddigi bérlői jogállásuknak a földtulajdonnal felváltása, az üzemméretük új földhasználati kiváltságokkal való kiterjesztése és az ágazat kiszípolozását biztosító integrátori szerepük véglegesítése. Másik cél lett – Brüsszel nyomására – a hazai földpiac kapujának „világméretű” kitérása a külföldi tőke számára.⁵

= = A fenti földjogi rendezés itt nem elemezhető.⁶ A legfontosabb alaptények: a/ A kormány a nemzeti önvédelmet csalárdul színlelő jogi lépéseket tett a külföldiek által jogtalanul birtokolt egy millió ha föld visszaszerezésére, mert azok erre eleve alkalmatlanok: ez úton egyetlen hektár föld sem került (kerülhet) vissza hozzánk. b/ A földvédelmi törvény (2013: CLXIX. tv.) – szolgai módon – a korábbinál is jobban teljesíti a külföldi tőke igényeit ahhoz, hogy bármely értékes termőföldet, mint ingatlant, a piaci ár töredékén és az általa kívánt mértékben megvegyen.⁷

---

3 2014 – ben kimunkáltam - az uniós joggal összhangban álló - T/315/2014. sz. törvényjavaslatot a mezőgazdasági üzemek jogállásáról. Ez 2 éven belül a birtokszerkezet olyan közérdekű átalakítását teljesítheti, amelyben bármely árutermelő csak egy mezőgazdasági üzemet tarthat fenn, aminek a mérete nem lehet nagyobb 500 hektárnál. A kormány mezőgazdasági bizottsági többsége azonban – bár szakmai kifogásuk nem volt a tervezet ellen - még a javaslat parlamenti tárgyalását is megátolta.

4 A föld újraelosztásába való közhatalmi beavatkozás négy tárgya a földtulajdon, a földhasználat, a földvédelem és a földügyi igazgatás (a földkézlet – gazdálkodás) szabályozása.

5 A földforgalmi tv. (2013: CXXII. tv. – Fftv) azzal a trükkel orozza el a földszerezs esélyét a magyar gazdától, hogy a tulajdonszerzésre jogosult „földművessé” minősíti nemcsak az uniós gazdát, hanem a hazai és az uniós agrárcég (akár jogi személy) legalább ¼ arányú cégtulajdonosait, sőt az Unión kívüli külföldi cégeket is. (Utóbira ld. 2013: CCXII. tv. 13. §) Ez a durva hamisítás a „földműves” szavunkat az értelmétől fosztja meg: a jog parancsa szerint azt is így kell tekinteni, aki (vagy amely cég) a földet mással művelti meg. A nálunk pár héten belül, olcsón megszerezhető igazolás az „aranykalászos gazda tanfolyam” elvégzéséről 560 millió uniós polgárt, sőt az Európai Gazdasági Térségben élő vagy külön nemzetközi szerződéssel erre jogosult idegen polgárt, továbbá cégeket is feljogosít magyar földtulajdon szerzésére.

6 Ld. részletesen Tanka E.: Földjogi rendezés a magyar földpiac szabad tőkeáramlást szolgáló, korlátlan megnyitása előtt. (in: A magyar föld sorsa. Agroinform K. Bp. 2014. 269 – 347.)

7 A több mint 50 stratégiai megállapodással a globális ipari nagytőkét a termőföldjeinkre szabadó kormánypolitika a földvesztés olyan gyalázatos, gyarmati módszere, amit már a mai nemzetközi gyakorlat alig ismer. (ld. az ipari parkokat, az autógyárak összeszerelő üzemeit és a természetvédelmi területeket sem kímélő, mértéktelen földpazarlásukat.) A külföldi beruházó máshol rendszerint nem juthat földtulajdonhoz, hanem csak határozott idejű bérletet szerezhet. (Ld. pl. Kínát.)

c/ A civilizációt pusztulással is fenyegető, új világválságban a megmaradás egyik létparancsa az állami földtulajdon megőrzése és tervszerű gyarapítása, mert csak a föld köztulajdona biztosíthatja a népelelmezést és a jövő nemzedékek közérdekű földellátását. (Családfenntartó, több gyermeket nevelő fiatal gazdák földhöz juttatása, szociális földprogramok, stb.) Ehhez az állam földtulajdonát el nem adható államkincstári vagyonná kell minősíteni, amit a birtokpolitika fontos közcélokra csak tartós földhasználattal hasznosíthat. Bár a kormány kötelezettséget vállalt a 2 millió 178 ezer ha állami földtulajdon megőrzésére és növelésére, a köztulajdonú földvagyonnak a tőke részére átjuttatása végett olyan döntést hozott, amit – a társadalommal szemben - még az SZDSZ és az MSZP kormányzása sem mert megtenni. A helyett, hogy az állam földvagyonát gyarapítaná, 2015 novemberétől a kormány az állam 500 ezer ha mezőgazdasági területéből megkezdte 400 ezer ha eladását.⁸

Az állami földek elprédálását az teszi lehetővé, hogy a Fidesz törvénykezése a nemzeti vagyonról szóló törvényben (2011: CXCVI. tv.) az állami földtulajdont kizárja az államkincstár forgalomképtelen vagyonából és üzleti vagyonná minősíti. Ez alkotmányosértőnek tűnik, mert az Alaptörvény P. és 38. cikkei szerint a köztulajdonú termőföld közös nemzeti örökségünk, amit elsősorban az állam köteles védeni, fenntartani és a jövő nemzedékek számára megőrizni. (Nyilvánvaló: az állami föld eladása, illetve ennek az Alaptörvénynél alacsonyabb rangú jogszabállyal megengedése mindezt lehetetlenné teszi.) Sajnos, a parlament el-lenzék és a civilek jogállami eszközei nem elegendők a földrablók megállítására. Ezekkel mégis élni kell, mert a tőke földéhsége a szántók után az 1,5 millió ha állami erdővagyon és a természetvédelmi földek tulajdonba vételét diktálja.⁹ Kedvező jogi fordulat ezt meggátolhatja.

II. Történelmi megmaradásunk: visszatérés a Szent Korona – értékrend birtoktanához

Az EU azon a címen zárja ki a keleti Tizek önrendelkezését az államterületük földjéről, hogy az tőke, amely a tőkeszabadság vívmányait élvezi, ezért biztosítani

---

⁸ 100 ezer ha állami szántó azért nem kerül licitre, mert azt a tőkés nagybirtokosok 50 évre bérlik a piaci bérleti díj 20 – 30 százalékáért, így az elsődleges törvényi elővásárlási joguk alapján nem sürgős, hogy a bérelt földet most vegyék meg. A földárverések a kormány - közeli agráröligarchiának juttatják az állami földeket a nagybirtokai növeléséhez olyan hosszú távú, kedvezményes hitel – és kamat feltételekkel, amelyek csaknem ingyenessé teszik a tulajdonszerzést: az évi 70 eFt/ha uniós agrártámogatást és a saját cégnek bérbé adott földért járó bérleti díjat, mint jövedelmet számítva, a vételár csekély. Ugyanakkor a hitelek és kamatok költségvetési terhe az adófizetőkre hárul, így a tőke földtulajdonszerzését az állami földtulajdontól megfosztott társadalommal fizettetik meg.

⁹ A Kúria utat nyitott az országos népszavazásnak, ami elérheti, hogy a vagyontörvény a jövőben megtiltsa az állami földek eladását. A nemzeti önvédelem fő gondja itt az, hogy törvény csak a jövőre nézve intézkedhet, a már eladott földekre a tulajdonszerzést egy sikeres népszavazás sem semmisítheti meg. A jogorvoslat versenyt fut az idővel, ahol a kormánynak be nem hozható előnye van: ha a végrehajtást gyorsan megszervezi, a beállt tulajdonváltozást (még ha az rosszhiszemű és/vagy jogellenes is) az Alaptörvény „szentesíti”, a jogállam védi, így alaposan többé nem vitatható.

kell a szabad forgalmazását, tulajdonának bárki javára a korlátlan megszerzését. A „föld = tőke” képlet azonban közgazdasági abszurditás: a nem termelhető, nem előállítható és szűkös természeti erőforrást, amelynek a magántulajdona monopóliumra vezet, mint piaci árú azonosítja a termelt tőkejavakkal, amelyek lehetővé teszik a jövedelem –felhalmozást. A neoliberais földpiactan a földnek csak termelőeszköz – felhasználását, a tőkeképző és tőkehasznosító szerepét hangsúlyozza. Ez a diktátum merőben eltekint a föld valós társadalom – gazdaságszervező alapfunkcióitól, amelyek mindenkor fenntartották az állam – szerveződésű társadalmakat és a jövőben is ezektől függ a népesség megmaradása. Nevezetesen, a termőföld nemcsak termelőeszköz, hanem egyidejűleg:

== államterület, a szuverenitás természet - földrajzi tárgya, ezért az uniós tagállami lét döntő ismérve az államnak a területét alkotó földről való önrendelkezési képessége;

== a társadalmi lét alapja: az államnak a földtulajdon és a földhasználat közcélú rendeltetését biztosító, a közjónak alárendelt hasznosítását célzó rendelkezési hatalmától, illetve ennek terjedelmétől és korlátozottságától, meghatározóan függ a népesség és az osztályszerkezet alakulása, a mezőgazdaságból élők aránya és szociális helyzete, a mezőgazdaság élelmiszertermelő szerepének betöltése, a vidék és az egész társadalom életminősége. Tágabb értelemben itt jelenik meg, hogy a föld az otthon, a szülőföld és a haza;

== mivel szűkös közgazdasági jószág, egyik lényeges vonása, hogy az erőforrás – monopólium birtoklásával, a földtulajdonon kívül állókat kizárja az elsajátításból, vagyis – más tulajdoni tárgyakhoz képest – hatalmi – politikai – uralmi tényező: „akié a föld, azé az ország.” (Kálti Márk)

A Szent Korona értékrendje a történelmi közjogunk alapja, az államszervező-désünk ősi mintája. Egyenlőségelvű, de ez a rendezőelv „nem öncélú, hanem a hagyományos értékekben (és velük együtt) való közösségi létezés eszköze.”¹⁰ A társadalom tagjainak a mellérendeltségére épül. „A Szent Korona testének két része van: a terület és az ember.”¹¹ Az ezt kiegészítő birtoktan szerint Magyarországon minden földtulajdonjog gyökere a Szent Koronától ered (radix omnium possessionum). E miatt az egyetemes magyar földtulajdonjog a Szent Koronát illeti úgy, hogy másoknak csak birtokjoga lehet, de tulajdonjoga nem. (Szabó Béla elmélete.)

Zétényi Zsolt ehhez fűzött következtetése, hogy a Szent Koronát megtestesítő állam jogosult a külföldiek (a Koronához nem tartozók) földtulajdonszerzését kizárni.¹² A Szent Korona szerinti államszervezet fogalmilag kizárja, hogy

---

¹⁰ Zétényi Zsolt: Magyarország Szent Koronája és a Szentkorona-tan. Összefoglaló vázlat vitézeknek tanulmányi célra. Kézirat.

¹¹ Kmety Károly: Magyar közjog. Bp. Grill Károly Könyvkiadó Vállalata, 1926.

¹² „Mivel minden földtulajdon a Szent Koronától származik és rá visszavezethető, s más örökös híján az állam örököl, az állam alkotmányos joga megfelelő törvényalkotással a nem magyar állampolgároknak vagy jogi személyeknek való közvetlen vagy közvetett föld elidegenítés, ezzel a Szent Korona érdekköréből való földkivo-

a Koronatest – vagyis az államterület – tőkének minősüljön. Az államterület földkészletét a tőkemozgás kizárásával osztja újra, szigorúan a társadalmi köz-szükségletek mércéje szerint és kielégítési sorrendjében. Az a jogi tény, hogy csak a Korona a földtulajdonos, bárki más pedig csak földhasználó (birtokos) lehet, nemcsak a földtulajdoni piac kiiktatását jelenti. Ebben a képletben nincs földtőke, ezért nem arról van szó, hogy a tőkemozgást (a földeladás helyett) a földbérleti piac, a használati jogok értékesítése vezényli le. Mivel a Korona közhatalma csak a nevesített (társadalmi közmegegyezéssel elfogadott) közszükségletekre enged birtokjogot – amivel nem lehet visszaélni -, az állam garantálja, hogy a földet (mint szűkös erőforrást) a közérdekű korlátozások betartásával bárki csak rendeltetésszerűen hasznosítsa. Valójában a Szent Korona a földmagántulajdont és a vele megvalósítható kizsákmányolást tagadja, zárja ki intézményi biztosítékokkal, ami a XXI. század kataklizmáiban is esélyt ad a helyi közösségeknek a föld megtartására, a megmaradásra, a halál - civilizációban az élet fenntartására.

Nem kell bizonyítani: a magyarság számára történelmi távon a túlélés létfeltevétele, hogy visszatérjen a Szent Korona értékrendjéhez és az államterületéről való önrendelkezését ennek megfelelően visszaszerezze. A kérdés nem is a célképzet, hanem a hogyan. Utópiák helyett van – e erre - ha nem is stratégiánk, de legalább – esélyünk? Az EU nyíltan felvállalt legfőbb értéke a „tőke mindenhatósága”, hiszen a négy szabadság közül három (az áruk, a személyek és a szolgáltatások szabad mozgása) mind a legelsőt, a tőkét szolgálják. A tőke szerzett (a társadalomtól elrabolt) javait pedig a „magántulajdon szentségével” sajátítja el és védi. A Korona történelmi közjogával – ami az EU hamis értékeit mérőben tagadja - csak egy szuverén állam élhet, nem pedig az önrendelkezésétől megfosztott és pénzgyarmati alávetéssel gúzsba kötött uniós tagállam. Előbb az Unióból kellene Magyarországnak kilépnie ahhoz, hogy nemzeti kormánya segítségével szabadon döntsön az államszervezetéről. Van-e ennek 2016-ban – akár a legkisebb – politikai realitása?

Önáltatás helyett szembesüljünk a valósággal. A tőke világhatalmi szerkezetmozgása már napirendre tűzte a nemzetállamok teljes megsemmisítését. Az 1648 óta kialakult nemzetközi jog az állam fogalmát három, együttes ismérvvvel határozza meg. Ezek az önálló, sérthetetlen terület, a rajta élő, etnikai gyökerű népesség és a kettő felett gyakorolt főhatalom. Az utóbbi ma is az Unióé. Viszont nagy erők dolgoznak azon, hogy – amit 2007 – ben a Lisszaboni Szerződés kudarcá még meghiúsított – mielőbb létrehozzák a szuperhatalmat, az Európai Egyesült Államokat, ami a tagok mai rész – szuverenitását is bedarálja. E folyamat külső katalizátorai az EU – USA és az EU – Kanada közötti szabadkereskedelmi egyezmények (TTIP és CETA). Ezek megvalósulásával 75 ezer multi cégórás kézi vezérlése hajtja végre a világtőke diktátumát: az emberek minden életviszonyát gúzsba kötik a tőke kényszer – szabályozóival, miután nemcsak

---

nás megtiltása.” (Zétényi: i. m.)

a tagállamok, hanem az EU jogalkotói hatáskörét is kiiktatják. Az Európára zúdított – főleg iszlám – népvándorlatási hullámok – mint a háború új stratégiája – az őslakosság faji felhígítását, eltüntetését célozzák: a mai népesség – a sok milliós migráns – áradat kényszerű befogadása miatt – többé nem lehet államalkotó többség.¹³ Ehhez járul a szuverenitás harmadik eleme, az *államterület* sorsa. Az uniós jog e téren a tőkediktátumnak azzal enged, hogy a *földet* – a rendeltetésétől és az országhatároktól függetlenül – Európában mindenütt tőkévé minősíti. Ezzel a *Tizennyolcak maradék földjogi önrendelkezése is meg fog szűnni* és a földpiacuk nemzeti önvédelmét épp úgy fel kell adniuk, mint a földpiac – nyitásra már az uniós tagsággal kényszerített Tizeknek.¹⁴

III. Kitörési esély: a tagállami föld tőke minőségének törvényességi felülvizsgálata

A földkérdésről vázolt kórkép azt jelenti-e, hogy nincs gyógyír, már semmit sem tehetünk a Szent Korona értékrendjének visszaszerzéséhez? Egyáltalán nem erről van szó. Ellenkezőleg, a megmaradásunk itt és most cselekvési kényszert, átgondolt stratégia végrehajtását írja elő számunkra. Mégpedig azt, hogy a végcél felé több, okos lépéssel közelítsünk. Ezek közül – mivel hazánk uniós tagállam – a legelső az, hogy Magyarország visszaszerezze államterületére a földtulajdon és a földhasználat szabályozásához azt a nemzeti hatáskörét, amit az EU Alapszerződés¹⁵ (EUMSZ) 345. cikke ma is garantál minden tagállamnak, de a tőkediktátum azt jogellenesen elvonta tőlük. Ha ui. a föld nem tőke és – az EUMSZ kiegészítésével, vagyis a törvényesség helyreállításával – hatályát veszti a csatlakozási szerződés rendelkezése a földpiacnyitás kötelezettségéről, úgy a Magyar Állam újra kizárólagos hatáskörében dönthet a földtulajdon rendjéről: kinek, milyen feltételek alapján ad szerzési jogot, illetve azt ki is zárhatja. Ez az – EUMSZ által szavatolt – önrendelkezés visszaállítja történelmi közjogunkat. Így a Szent Korona birtoktanát követve a modern jogdogmatika

---

13 Az etnikai gyökerű *őslakosság* (pusztán a népességszuhanás, elöregedés, a munkaképes fiatalok elvándorlási kényszere, a társadalmi – kulturális bomlás, stb. hatására) a saját államterületén háttérbe, de akár kisebbségbe vagy a kihalás veszélyébe is szorulhat az életterét erőszakkal elfoglaló idegenekkel szemben.

14 Az államterületre fennálló önrendelkezés szempontjából az EU két ország – csoportját, mint a *Tizennyolcakat* és a (keleti) *Tizeket* különböztetjük meg. Ciprus, Málta és Szlovénia ui. – bár a keleti belépőkkel együtt, 2004 – ben lettek az EU tagjai -, *nem kényszerültek a korlátlan földpiac megnyitására*, hanem azonos földjogi státust kaptak a korábbi Tizenötökkel.

A Tizennyolcakra is kiterjedő tőkediktátumra ld. pl. az *Európai Bíróság* iránymutatását az osztrák ügyben. (C – 452/01. 24.) E szerint, „...bár az EUSZ 222. (most 295.) cikke nem teszi kérdéssé a tagállamok jogát arra nézve, hogy meghatározzák az ingatlantulajdon - szerzés rendszerét, amely speciális rendelkezéseket ad a mező – és erdőgazdasági földek jogügyleteire, *ez a rendszer alárendelt marad a közösségi jog alapvető szabályainak, beleértve a diszkrimináció – mentesség, a szabad letelepedés és a szabad tőkemozgás szabályait...* Az EUB különösen fenntartja azt, hogy az ingatlantulajdon megszerzésére irányadó nemzeti intézkedések hatókörét az EUSZ azon rendelkezéseinek a megvilágításával kell értékelni, amelyek a *tőkemozgásról* szólnak.”

15 EUMSZ == az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés. (Ld. az EU Hivatalos Lapja C 326. 55. évf. 2012. okt. 26. 2012/C 326/01 sz.)

hatékony intézményrendszert adhat a földtulajdon és a földhasználat nemzeti érdekű szabályozásához.¹⁶

Mi alapozza meg a föld tőke – minősítésének a megszüntetését és mi ennek az eljárási rendje? Az EGK/EU történetében az Alapszerződés 1957 – től kezdve mind máig kizárja az EU beavatkozását a tagállam földtulajdoni rendezéséből, mert ez a tagállam kizárólagos hatásköre.¹⁷ A „tőkeszabadság” kiterjesztése azonban ezt a hatáskört fokozatosan elvonta, kiüresítette a tőkeérdek elsőbbsége, majd a vállalkozás és a letelepedés szabadsága címén. A hat évtizedes folyamat *három szakaszban* valósul meg.¹⁸ 1988 óta az összes tagállamban az *ingatlan* – vagyis a nem élelmezési célú mezőgazdasági föld – tőke, így azt bármely természetes és jogi személy a tulajdonába veheti. 2004. V. 1. óta – csak az új keleti belépők, a *Tizek* államterületénél – az ingatlan mellett a *mezőgazdasági föld* (termőföld) is tőkének minősül, ezért az átmeneti mentesség lejártával az állam köteles korlátlan földpiacot biztosítani a szabad tőke mozgásnak. A jogfejlesztés harmadik, befejező szakasza napjainkban valósul meg a nemzetállamok felszámolásával. Ez – főleg az Európai Bíróság segédletével – az *EU teljes területén tőkévé teszi a földet*. E miatt a *Tizennyolcak* épp úgy elvesztik az eddig szavatolt önrendelkezésüket (a földpiacnyitás alól törént mentesítésüket) a földtulajdon rendezésénél, mint a szuverenitásuktól eleve megfosztott Tizek.

Még az uniós jogban járatlanok is felismerhetik: *abszurd jogi helyzet* az, ami az egyenjogú tagállamok egyik ország – csoportját mentesíti földpiacuknak a tőke előtt megnyitásától, míg a másik ország – csoportot (a teljes gyarmati alávetésre kijelölt régió államait) erre kényszeríti, amit kemény szankciókkal végre is hajt. Már önmagában a hátrányos megkülönböztetés, a *nyílt diszkrimináció* is elfogadhatatlan, mint jogsértés. De ezen túl, itt a *jogellenesség súlya* a legfontosabb. Tízéves uniós tagságunk Brüsszel számos törvénytíprását kényszerül viselni.¹⁹ A földjogi önrendelkezésnek – az EUMSZ garanciája ellenére történt – elvonása viszont nemcsak a legsúlyosabb érdeksérelem, hanem az *integrációt megbontó törvénytelenység*. Az ezzel sújtott tagállamokat létükben fenyegeti, mert föld nélkül nincs állam, a *földről való nemzeti önrendelkezés nélkül nincs*

16 Aki ezt politikai utópiának tartja, gondolja végig: az Egyesült Királyság és a Holland Királyság velünk egyenjogú tagállamai az Uniónak. Történelmi közjogokkal azért zárhatják ki bárkivel szemben a földtulajdonszerzés jogát, mert csatlakozási szerződésük mentesíti őket a tőkét szolgáló földpiac – nyitástól és ez alapján szabadon élhetnek az EUMSZ 345. cikke szerinti önrendelkezésükkel, esetükben a Korona jogával. (*Az egész föld tulajdona a Koronának, a földhasználó a földnek csak birtokosa lehet.*) Ez viszont fogalmilag kizárja a tőke földtulajdon szerzési igényét: sem külföldi, sem belföldi természetes vagy szervezeti személy nem lehet a föld tulajdonosa.

17 Ld. *„A Szerződések nem sérthetik a tagállamokban fennálló tulajdoni rendet.”* (EUMSZ 345. cikke)

18 Ez a bonyolult kérdéskör lényege. A kifejtésre ld. *Tanka E: Országvesztés törvényesített földrablással.* Agroinform K. Bp. 2015. 1 – 192.)

19 Kirívó ezek közül, hogy a Tizek agrártermelői *10 éven át csak negyedrészt kaphatták meg az alanyi jogú uniós agrártámogatásnak*, ami a Tizenötöknek 100 % - ban jár. Ez csak 2015 - től egyenlítődtött ki, de a Tizek gazdáinak a piacról való kizárásán mit sem változthat: a WTO nyomására a KAP (közös agrárpolitika) 2018 - tól az uniós támogatás minden formáját megszünteti.

államterület, vagyis ennek a rész – szuverenitásnak a felszámolása egyértelmű az önálló államiság feladásával.

Kutatásaim bizonyítják a fondorlatos jogtechnikát, amivel a Tizek csatlakozási szerződéseit előkészítő EB elérte, hogy - bár erre semmilyen közösségi jog-alap nincs - az átmeneti rendelkezések a földet tőkének minősítsék és előírják az új tagállamok terhére a földpiac kötelező megnyitását.²⁰ Fontos, hogy ez a jogi diktátum nemcsak az EUMSZ 345. cikkének a durva megsértése, hanem egyidejűleg az EUMSZ több alapintézményén is átgázol.²¹

Az EU országai a létüket fenyegető történelmi kataklizmában csak úgy maradhatnak nemzetállamok, ha foggal – körömmel megvédik (a Tizek visszaszerzik) azt a rész – szuverenitást, amit a földtulajdon nemzeti szabályozására az EUMSZ 345. cikke ma is köteles részükre biztosítani. Ez a 28 tagállam közös létérdeke, mert a valós érdekütközés nem köztük, hanem az összes ország és a függetlenségük maradékát is felszámolni törekvő globális tőkeuralom között feszül. A törvényesség orvoslására az EUMSZ 48. cikke jogi lehetőséget ad. Bármely kormány az Alapszerződés módosítására javaslattal élhet az Európai Tanácsnál rendes felülvizsgálati eljárás indításával. Ennek tartalma az adott esetben az EUMSZ 345. cikkének olyan kiegészítése lehet, ami a tagállam önrendelkezését az államterületet alkotó föld tulajdonszerzésének és használatának a jogi szabályozásánál visszaállítja és ennek sérthetetlenségét a jövőre nézve garantálja. A felülvizsgálat a törvényesség visszaállításának igen szűk és buktatókkal nehezített esélye, amit a tőkeerő könnyen megtorpedózhat. (Már az érdelemi vizsgálathoz is legalább 16 tagállam egyetértése kell.) De két dolog bizonyos. Egyrészt, az uniós jogsértések – melyeket orvosolni kell – nem cáfolhatóan bizonyítottak. Másrészt az a tagállam, amely – bármely okból – nem él a felülvizsgálattal, a földjére az önrendelkezését csak az Unióból való kilépéssel szerezhetheti vissza. Tegyük hozzá: a magyar föld nemzeti önvédelmére csak akkor nyílnak esély, ha az országnak nemzeti kormánya lesz.

Isten óvja Magyarországot!

---

²⁰ Ld. Tanka: i. m. 145 - 155. o.

²¹ A kifejtés lehetősége nélkül címszavak: == A föld tőkének minősítése a tagállam kizárólagos szabályozó hatáskörének elvonásával megszegi az EU –t terhelő hatáskörrelvonás tilalmát; == továbbá azt a tilalmat, hogy az EU a saját hatáskörét nem lépheti túl, nem avatkozhat be a tagállam alapvető állami funkcióinak a gyakorlásába. == A földtulajdon nemzeti szabályozásának a jogát az EU mind a 28 tagállamának a javára egyaránt köteles biztosítani. Ez az integráció pilléréből, az általános egyenlőség és a jogegyenlőség követelményéből következik. Ld. „az Unió tiszteletben tartja a tagállamoknak a Szerződések előtti egyenlőségét, valamint nemzeti identitását, ... stb.” (EUSZ 4. cikk /2/. Más szóval ez a diszkrimináció tilalma, amit itt az EU semmibe vesz.== Nevesített jogsértés a csatlakozási szerződés (CsSz) garanciális alapelvének az áthágása is. A CsSz a jóváhagyásával maga is az EUMSZ szerves része. Kiköti, hogy „az új tagállamok azonos helyzetbe kerülnek a régi tagállamokkal.” Nyilvánvaló: a Tizek - a földjogi önrendelkezésüktől való megfosztásuk miatt – az államjogi státusukat tekintve végleg egyenlőtlen és alávetett helyzetbe kerültek a Tizennyolccal szemben és közgazdaságilag ez alapozza meg a pénzügyarmati kiszolgáltatottságukat.